

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. I. O.**, bývajúceho v B., proti žalovanej **Slovenskej republike – Ministerstvu spravodlivosti**, Župné námestie č. 13, Bratislava, **o náhradu škody 5 200 Sk**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 9 C 57/01, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. marca 2007 sp.zn. 9 Co 281/05 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 21. apríla 2005 č.k. 9 C 57/01-23, ktorým zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu 5 200 Sk z dôvodu, že v prejednávanej veci sp.zn. 10 C 184/96 Okresného súdu Bratislava V sudca v rozhodnutí vedome uviedol nepravdu, čím mu spôsobil škodu vo výške 200 Sk (zaplatenie súdneho poplatku za žalovaného) a v konaní toho istého súdu sp.zn. 10 C 252/97 mu bola uložená poriadková pokuta 5 000 Sk z dôvodu, že poukázal na pochybenie sudcu vo vyššie uvedenej veci. Potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa krajský súd zdôvodnil jeho správnymi, vecnými a právnymi závermi.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. Vyčítal krajskému súdu, že konal v jeho neprítomnosti, hoci podmienky pre konanie v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. neboli splnené. Mal

za to, že odvolací súd sa mal povinnosť vysporiadať so všetkými tvrdeniami a námietkami uplatnenými v jeho odvolaní. Poukázal na to, že rozsudok odvolacieho súdu mu nebol platne doručený, keďže nebol dodržaný postup stanovený v § 47 O.s.p. Žiadal, aby rozsudky nižších stupňov boli zrušené a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote.

Pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal predovšetkým z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Rovnako vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo na dovolacom súde. Vzal na zreteľ aj ustanovenie § 57 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti, určujúcej začiatok lehoty a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca; ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 8. marca 2007 sp.zn. 9 Co 281/05 bol účastníkom doručovaný poštou. Ako vyplýva z doručeníek pripojených na k č.l. 43 spisu, žalobcovi bol doručený 18. mája 2007, kedy zásielku obsahujúcu označený rozsudok osobne prevzal na pošte a žalovaná zásielku prevzala 4. mája 2007.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním je právoplatný (§ 159 ods. 1 O.s.p.). V zmysle uvedeného ustanovenia rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 18. mája 2007. Uvedeným dňom začala plynúť jednomesačná lehota stanovená zákonom na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.). Koniec tejto lehoty pripadol na 18. jún 2007 (pondelok, ktorý bol riadny pracovný deň).

Žalobca podal dovolanie osobne na Najvyšší súd Slovenskej republiky 10. júla 2007, teda po uplynutí lehoty na podanie dovolania. Dovolanie žalobcu je preto podané oneskorene.

K námietkam žalobcu, že rozsudok odvolacieho súdu mu nebol doručený v súlade s § 47 ods. 2 O.s.p. (náhradným doručením) dovolací súd udáva, že skutočne doručovacia pošta zásielku určenú na doručenie do vlastných rúk nedoručovala zákonom predpísaným spôsobom. Poštový doručovateľ na doručeníke vyznačil len údaj o dni uloženia zásielky (9. máj 2007) a tak nie je možné zistiť, kedy došlo k prvému pokusu o doručenie s výzvou o opakované doručenie a tiež zásielka neosvedčuje, či sa žalobca v čase doručovania v mieste doručenia zdržiaval (§ 47 ods. 2 O.s.p.). Preto dovolací súd ako je to vyššie uvedené za deň doručenia zásielky (rozsudku odvolacieho súdu) považoval 18. máj 2007, kedy žalobca zásielku osobne prevzal.

Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.a/ O.s.p. a so zreteľom na odmietnutie dovolania nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozsudku.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. apríla 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :